

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Áhugafelagsskapur til frama fyri fornminni í Føroyum:

Múrurin í Kirkjubø rapar

— um hann ikki í stundini verður umvældur, siga serfrøðingar.

Múrurin í Kirkjubø er nú so illa farin, at tað er bráðneyðugt at umvæla hann, um hann skal varðveitast fyri eftirtíðina.

Hetta størsta fornminni okkara stendur til at rapa, er frostsprongt, grótið er ógvuliga nógv tart tey seinastu árin, eins og nógv grót er dottið niður.

Ein áhugabólkur hevur nú tikið stig til at savna pengar saman, sum skal hava til endamáls at varðveita Múrinn í Kirkjubø eins og fornminni aðra staðni í landinum.

Ein áheitan var í Dimmalætting fyri ólav-søku, har 482 fólk skrivaðu undir og stuðlaðu tiltakinum.

Síðani hevur Landsstýrið játtað 60.000 krónur, sum skulu nýtast til umfevnandi kanning av Múrinum.

Kurt von Jessen, arkitektur í Danmark, sum hevur verið við í umvælingarbeiðnum síðan fimtiárin í Kirkjubø, kemur til Føroya í næst-um at kanna Múrinn.

Kjartan Kristiansen, ein

av stigtakarunum, sigur við Sosialin, at teir finga hugskot til hetta tiltakið á fundi í útvarpshøllini 2. april í 1984.

Ætlanin er nú at savna pening inn til ein grunn til frama fyri fornminni í Føroyum.

Tað eru hópin av fornminnum kring landið, sum fólk hava áhuga at varðveita, sigur Kjartan Kristiansen og skoytir uppi: — Vit kenna øll, hvussu leiðiligt tað er at siggja hús og onnur minni frá fortíðini forfarast. Ti er tað oftast nærliggjandi at fólk bert vilja koyra burur, — bert fyri at sleppa undan at siggja tað. Um fólk harafturimóti umvæla og gera eitthvørt til tess at varðveita hesi, so er hetta nakað, sum fólk fegnast um.

— Henda áheitanin var fyrsta stig á vegnum. Hvat ætla tit síðan at seta

í verk?

— Ætlanin er at stovna áhugafelagsskap, sum skal hava til endamáls at savna pening í ein grunn, sum fær heitið: Føroya Forminnagrunnur. Ætlanin er eisini at hava ársaðalfund á hvørjum ári á ólav-søku, har fólk fáa at vita, hvar pengarnir verða nýttir.

Tað ber eisini til at tekna seg sum stuðulslim við føstum árligum gjaldi, ella at lata peningagávu.

Er tað ikki bakvent, at áhugabólkur skal gera slíka uppgávu, sum eftir røttum er ein landsupp-gáva?

— Tað halda vit ikki er so bakvent, at ein áhugabólkur visir á ein tørv, so fornminni okkara ikki farast fyri eftirtíðina.

Múrurin í Kirkjubø er nú so illa farin og hevur ligið í órøkt í so mong ár, at tað nærum ikki kann

gjaldast aftur. Ti halda vit, at tað er ein hjálp at fólk taka seg saman og gera nakað fyri at myndugleikarnir kunnu gera nakað við hetta.

Hvussu nógv kostar tað at umvæla Múrinn?

— Tað er tað helst eingin sum veit. Talan er um milliónaupphæddir, men ikki hvussu nógv.

Hvussu hava fólk tikið móti áheitan tykkara?

— Sum heild hava fólk verið ógvuliga positiv. Onkrar negativar røddir hava verið, men tær eru einstakar í fjøldini.

At enda sigur Kjartan Kristiansen, at slíkt tiltak sum hetta ikki er óvanligt aðrastaðni.

— Eitt nú í Skotlandi hava teir ein felagsskap, sum kallast National Trust, sum stuðlar landið — eitt nú við at savna pening saman. Eisini í Hetlandi er slíkur felags-

skapur, sigur Kjartan Kristiansen at enda.

Sosialurin setti síðan Lassa Klein, landsstýrsmanni í mentamálu spurningin, hvat teir hildu um hetta tiltakið.

— Eg haldi, at tað er sera positivt at fólk taka seg saman um slíkt tiltak. Hetta ber í sær, at vit fáa eyga á vandamál, sum kanska annars ikki vórðu tikin upp til viðgerðar, júst nú.

Hetta visir eisini, at vit ikki longur kunnu lata sum einki og bert lata standa til.

Stoðan við Múrinum í Kirkjubø er nú so álvarsom, at okkurt má gerast beinanvegin. Ti hevur Landsstýrið játtað 60.000 krónur, so serfrøðingur kann koma at gera nágreiniligar kanningar um, hvat eigur at verða gjørt, fyri at Múrurin kann varðveitast.

Er hetta ikki ein landsupp-gáva?

— Jú, tað kunnu vit ikki siggja burtur frá, men kortini er tað so stórt mál, at landið einsamalt ikki orkar at skaffa tann pening, sum er neyðugur.

Verður peningur settur av á næstu figgjarætlan?

— So langt eru vit ikki komnir enn. Fyrst skal serfrøðingur kanna Múrinn og geva frágreiðing um, hvat er neyðugt at gera av ábøtum og umvælingu, so Múrurin ikki ferst. Krevur tað at nakað verður gjørt beinanvegin, vilja vit sjálvsagt taka málið til eftirtektar.

Seinastu 10 árin hava 500.000 krónur verið nýttar til ábøtur á Múrinum. Greiða er nú fyri, at fleiri milliónir skulu fáast til vega, um Múrurin skal varðveitast.

Dagny

talán er um millióna upphæddir, um Múrurin í Kirkjubø skal varðveitast fyri eftirtíðina. Landsstýrið hevur játtað 60.000 krónur, so Múrurin kann verða nágreiniliga kannaður. Tá hetta er gjørt, verður tikið stóða til, hvussu fram skal farast til tess at Múrurin kann varðveitast.